

Konfiskata konfetti

Biuro Literackie
Stronie Śląskie 2016

Wiersze-mozaiki, złożone ze zmutowanych kalamburów, obsesyjnych aliteracji i białoszewskich echolalii, które w toku lektury przestają być jedynie zabawną grą z konwencjami, żartem językowym, stając się opowieścią o samotności, niezrozumieniu, wyczerpaniu języka.

Jakub Nowacki

Opis

Eksperymentalny tom poetycki, zawierający zarówno wiersze tradycyjne (np. znakomitą „Śmierć motyla”), jak i wirtuozowskie remiksy twórczości własnej i cudzej (choćby piosenki Yoko Ono z jej najnowszej płyty), przykłady poezji wizualnej, zabawy krojem czcionki, sentencje i antysentencje

w stylu Lautréamonta i inne tego typu atrakcje rodzajem z repertuaru środków artystycznych właściwych awangardzie. Uzupełnieniem książki jest ironiczny dialog autorki ze słynnym poematem Joe Brainarda „I Remember”.

Autorka

Poetka mieszka w Nowym Jorku, ukrywa się pod pseudonimem i nader rzadko zjawia się w Polsce, a już na pewno nie na własnych wieczorkach autor-skich.

Tematy do dyskusji

- Czy estetyka awangardowa wciąż jeszcze jest „na chodzie”, czy też musimy uznać Samantę Kitsch za depozytariuszkę przebrzmiałych technik?
- Jakiej ekspresji domagają się czasy współczesne?
- Czy echolalia, poprzez swoje skoligacenie z językiem dziecka, staje się dziś jednym z wyznaczników poezji kobiecej?

Warto przeczytać

- Samantha Kitsch: „Kolaże kolarzy” (Dom Literatury w Łodzi 2014)
- Lautréamont: „Poezje” [w:] „Pieśni Maldorora i Poezje”, przeł. Maciej Żurowski (Wydawnictwo Mireki, Warszawa 2004)
- Joe Brainard: „Pamiętam”, przeł. Krzysztof Zabłocki (Wydawnictwo Lokator, Kraków 2014)
- Yoko Ono & Plastic Ono Band: „Take Me to the Land of Hell” (BMI 2013, płyta)
- Eda Ostrowska: „Dojrzałość piersi i pieśni” (Ośrodek Brama Grodzka – Teatr NN 2011)

Poleca

Adam Wiedemann – polski poeta, prozaik, tłumacz, krytyk literacki i muzyczny; trzykrotnie nominowany do Nagrody Literackiej Nike. Laureat Nagrody Kościelskich w 1999, a także Nagrody Literackiej Gdynia 2008 za tom *Pensum*.

